

er paa en aldeles urigtig Bet, naar han vil udfinde, hvad Rigsdagen koster i hvert Minut, hvortil der tales. Det ærede Medlem har opdaget Noget, hvormed han kæmper mod sin egen Mening, og som aldrig Nogen, saavidt jeg veed, tidligere har tænkt paa. Hans egen Mening er jo nemlig den, at Kirken ikke har noget Guds, at det er Statens Guds; deri er han enig med os andre, men han har med stor Skarpsindighed opdaget, at denne Paastand, denne Mening ikke kan holde Stik, thi saa maatte den heri Landet værende Jodetkirkens Giendom og den reformeerte Kirkes Giendom osv. ogsaa tilhøre Staten. Det er, som sagt, en Indvending, jeg ikke tidligere har hørt. Jeg skal nu lade det ærede Medlems Paa-stand ligge, thi naar jeg skal sige min Mening, saa forekommer det mig, at han hvert Dieblif kom i Modsigelse med sig selv. — Derimod vil jeg hellere holde mig til, hvad den høitagtede Kultusminister har udtalt om dette Spørgsmaal. Den høitagtede Kultusminister gjorde gjældende, at Spørgsmaalet om Kir- kens Giendom, om det, der medgaaer til Bøn- ning af vore Præster og iøvrigt til kirkelige og folkekirkelige Udgifter, skulde være Kirkens eller Statens Giendom, endnu ikke var udde- batteret. Men jeg holder mig overbevist om, at, saalænge man ikke ved en Lovbestemmelse eller paa anden Maade afgjør Spørgsmaalet, saa vil det aldrig blive uddebatteret. Det er netop Debattens Særligende, at naar der ikke efter den følger en i lovlig Form affattet Beslutning, som kan afgjøre Spørgsmaa- let, saa bliver Debatten uendelig, og derfor vil denne Debat ogsaa blive uendelig, saalænge vi ikke ere saa lykkelige her tillands at faae dette Spørgsmaal afgjort ad Lovgivningsveien. Den høitagtede Minister meente, at de, der forsvare denne Sag som Kirkens Ret, som Kirkens Giendom, havde i den senere Tid igjen- nem Pressen været de Særende. Ja, det be- rører paa, med hvilke Dine man seer paa denne Strid. De, der hylde den Mening, at Kirken her tillands virkelig har nogen Giend- om, ere tilbøielige til at ansee alle de Mo- tiver, der blive fremsatte herfor, som dem, der have meest Vægt; men jeg fra min Side siger, at jeg er overbevist om, at den langt over-

vevende Fleerhed af dem, der have underkafstet dette Spørgsmaal nogen Prøvelse, ere komne til en saa afgjort Overbeviisning om, hvad der er det Rette, at man anseer det for over- flødigt fra denne Side at modsigte disse skarps- indige og høie Udviklinger af, at Kirkegodsset er Kirkens Giendom. Hvad er det nu for Mænd, der fremsætte denne Paastand? Det er særdeles ophøiede, dygtige og talentfulde Mænd; men er det mange, er det ikke dem, der staae i Spidsen for Folketirkens kirkelige Styrelse, og er det mange af dem, eller er det dem Alle? Nei, langtfra, det er ikke en- gang de Fleste; det er ganske enkelte Mænd, der staae saaledes, at de finde, at saalænge Sagen ikke er afgjort, maa deres Stemme lyde, og saa lade de den lyde med al den Dygtighed, man maa erkjende, at de ere i Besiddelse af. Den ærede Minister vil altsaa til enhver Tid kunne sige, at saalænge Sagen ikke er afgjort igjennem Lovgivningen, er den ikke uddebatteret. Den ærede Minister vilde ikke have Sagen afgjort igjennem Finants- loven, men jeg kan ikke sige Andet end, at det har undret mig, at vi nu i over 20 Aar have behandlet Finantsloven, uden at endnu denne overordentlig betydelige Statsindtægt er bleven opført derpaa; det har undret mig, at man ikke hidtil har kunnet sætte det igjennem, som forekommer mig at være saa ligefrem og simpelt. Enhver Statsindtægt og Statsudgift skal pas- sere Finantsloven, det er Grundlovens Bud, men disse betydelige Statsindtægter og Stats- udgifter have vi ikke hidtil seet nogen Regje- ring opføre paa Finantsloven. Jeg siger, at det har forundret mig; den Tid maa dog være kommen, da man maa begynde derpaa. Jeg skal minde om, at naar man siger, at Sagen ikke er uddebatteret, saa maa Regjeringen og Rigsdagen have gjort et stort Overgreb med Hensyn til Bispetenden; thi der er jo vel en Deel Bispeembeder, der endnu lønnes med Tiender, men ellers har Staten inddraget de øvrige og betalt Biskopperne dermed. Altsaa, dersom den høitærede Ministers Mening er rigtig, at Sagen ikke er uddebatteret, saa har den lovgivende Magt tilladt sig det forfærdel- ligste Overgreb. (H. C. D. Müller: Det er en Feiltagelse!) Ja, det ærede Medlem